

Når tiderne er hårde

Af

Mark McGee

Apostlene kendte til hårde tider. De skrev ofte om, hvordan Guds børn kan stå over for problemer og modstand. Gud efterlod os ikke forsvarsløse.

»Se, de skal leve ved tro ... Nu er tro substansen i det, man håbede på, beviset på ting, der ikke er set.« Hebræerne 10:38 - 11:1

Forfatteren til hebræerne lavet en fed erklæring til sine læsere. Han skrev, at "bare" vil leve af "tro" og "tro" er "indholdet" af ting håbet på, og "beviser" for ting, der ikke ses. Enhver kristen ved, at "tro" er nødvendig for frelse ("For ved nåde er I frelst gennem tro"), men mange af os glemmer, at "tro" er, hvordan vi skal leve på Jorden. Leve af "tro" er ikke mærkeligt eller usædvanligt. Det er det normale kristne liv. Vi er ikke helt afhængige af Gud for evigt liv, så afhænger helt eller delvist af os selv for dette liv på jorden. De bare leve af "tro".

Som eksempler nævner forfatteren Abel, Enok, Noa, Abraham, Sara, Isak, Jakob, Joseph, Moses, Rahab, Gedeon, Barak, Samson, Jephthae, David, Samuel og profeterne. Gennem tro disse mennesker "dæmpet riger, udvirket retfærdighed, opnåede løfter, stoppede munden på løver, slukkede vold af ild, undslap kanten af sværdet, ud af svaghed blev gjort stærk, voksbehandlet tapper i kamp, vendte sig til flugt hære af udlændinge. Kvinder fik deres døde oprejst til live igen: og andre blev tortureret, ikke acceptere udfrielse; så de kunne opnå en bedre opstandelse: Og andre havde prøvelse af grusomme hån og scourgings, ja, i øvrigt af obligationer og fængsling: De blev stenet, de blev savet under, blev fristet, blev slået ihjel med sværdet: de vandrede rundt i fåreskind og geder; at være nødlidende, plaget, plaget; (Hvoraf verden ikke

var værdig:) de vandrede i ørkener og i bjerge, og i huler og huler på jorden. Og disse alle, efter at have fået en god rapport gennem tro, modtog ikke løftet. Gud har givet nogle bedre ting for os, at de uden os ikke bør gøres perfekt. Derfor ser vi også er kompasset om med så stor en sky af vidner, lad os lægge hver vægt, og den synd, som doth så let plagede os, og lad os køre med tålmodighed den race, der er sat foran os, Ser til Jesus forfatteren og finisher af vores tro; som for den glæde, der blev sat foran ham udholdt korset, foragte skam, og er fastsat ved højre hånd af Guds trone.

Lad os få et par orddefinitioner til at hjælpe os med at forstå, hvad Gud betyder her. "Tro" er pistis. Det er en "fast overtalelse baseret på høreelse." Vi er overbevist af det, vi hører. Vi er overbevist uden tvivl, fordi vi kender den, der fortæller os, er sandt.

"Stof" er hupostasis. Det betyder "virkelighed, sikkerhed, essens, stof, fundament, garanti." I Hebræerne 1:3 kaldes Jesus Kristus Guds karakteres hupostasis. Han er "repræsentation af virkeligheden" af Guds karakter. Når du ser Kristus, ser du Gud og hans karakter. Kristus kunne ses, høres og mærkes. Han var virkelig for sine disciple. Han er Guds virkelighed. Så det er med ting i vores liv. Den "tro", vi har i Kristus, er vores »virkelighed«, vores »substans«, vores »garanti.

Tro er virkeligheden »af det, man håbede på« (elpizomenon). Dette er, hvad vi "forventer med lyst." Vi har mange lidenskaber i livet. Det kan være en person, en tro, et job, muligheder for at hjælpe andre, ting. Tro er

virkeligheden, uanset hvad vi forventer med ønske. Tro betyder, at det, vi håber på, er "virkelighed".

Tro er også »bevist på ting, der ikke er set.« "Beviser" er elegchos. Det er "bevis ved test." Ordet blev brugt af sandfærdige beviser mod den anklagede, der førte til en domfældelse og irrettesættelse. "Ting ikke set" er pragmaton ou blepomenon. Det betyder ting, der ikke kan ses i øjnene. Tro er »bevist« på det, vi ikke kan se med vore fysiske øjne.

Hvis vi står over for hårde tider og har store forhåbninger om, at tingene vil blive bedre til vores smag, hvad gør vi så? Vi tror på Gud. Vi har tro. Det er virkeligheden i ting, vi håber på. Det er bevist på, hvad vi ikke kan se.

"Tro" er dejlig og vanskelig, let og hård på samme tid. Vi er mennesker. Det betyder, at vi er ufuldkomne og trængende. Vi begår fejl. Vi roder op. Vi gør ondt og føler tingene dybt. Vi bekymrer os. Vi bekymrer os dybt. Vi ønsker så meget, at tingene bliver bedre, end de er. Hvad giver Gud os til at håndtere alle disse bekymringer? "Tro." Vi tror på det, han siger. Vi spørger, så lyt. Vi mister ikke modet.

Hvordan lever vi et »trosliv?« Vi bliver ved med at tro på Guds ord. Vi bliver ved med at gå fremad, et skridt ad gangen. Vi bekymrer os om Kristus, fordi han bekymrer sig for os. Vi beder i stedet for bekymring. Vi har tro, fordi den tro Gud placeret i vores hjerte og sind på tidspunktet for frelsen er "stof" og "beviser" vi har brug for at komme igennem de hårde tider. Det er mere end nok.

GraceLife © 1990-2020